

Slyšela Rona v noci několikrát zvracet, ale pokaždé, když ho kontrolovala, spal.

Vzbudila se po osmé hodině s rozbolavěným tělem. Studily ji nohy, protože spala jen pod Ronovou tenkou peřinou ve svých šatech, a po cestě z pokoje ji přepadl záchvat kašle.

Sešla po schodech. Ron stál v kuchyni a sypal si lupínky do keramické misky. Celou místností se neslo syčení kávovaru, takže neslyšel Millie přicházet.

„Dobré ráno,“ pozdravila.

Cuknul hlavou a otočil se na ni, v jedné dlani miska, ve druhé kafe. Obojí položil na ostrůvek. „Ahoj,“ odpověděl a nervózně se usmál.

Vyhoupala se na jednu ze tří barových stoliček a opřela si hlavu o dlaně. Čekala.

Ron těkal očima po místnosti, nakonec zamíchal lžičkou kafe. „Co si dáš k snídani?“

„Nemám hlad,“ odsekla.

„Nedívej se na mě takhle.“

„Jak se na tebe dívám?“

„Vyčítavě,“ odpověděl, otočil se zpátky ke kuchyňské lince

a z šuplíku vytáhl inzulinovou injekci. Zkušeně jí zatočil, vyhrnul si tričko pár centimetrů nad lem kalhot a zmáčkl dvěma prsty kůži, než do sebe jehlu zabodnul.

„Jsem naštvaná,“ namítla Millie a zapřela se pažemi o ostrůvek. „Měla jsem o tebe strach a nechápu, proč jsi pil jak urvaný ze řetězu...“

Ron stále uhýbal jejímu pohledu. „Omlouvám se. Nechtěl jsem.“

„Proč jsi na sebe nedával pozor?“

Zkroutil rty. „Chtěl jsem upustit páru... a trochu jsem to přehnal.“

„Děje se něco?“ zeptala se sklíčeně. „Říkáme si všechno, odjakživa. Můžeš mi říct, co se děje.“

Máchl paží do vzduchu. „Já nevím. Prostě se toho sešlo moc. Práce, děda, cestování...“

Natáhla se a pohládila ho po dlani. „Dobře. Ale jsou jinací způsoby, jak si ulevit. Třeba si o tom s někým promluvit. Ne se opít a upadnout do hypoglykemického šoku.“

Věnoval jí omluvný pohled. „Nechtěl jsem,“ zopakoval.

„Já vím.“ Obešla ostrůvek, objala ho kolem pasu a položila hlavu na jeho prsa.

„Jsi moc hodná, že jsi tu zůstala.“

„To vím taky,“ usmála se na něj.

„Haha,“ zpražil ji grimasou a napil se kávy. „Fakt si nic nedáš?“

Zavrtěla hlavou a přehodila si batoh přes rameno. „Už půjdu.“

„A nezmrzneš?“ Ron dlaní pokynul k její sukni. „Ráno mi mobil hlásil 5 °C.“

„Neee, vždyť jen přeskočím do autobusu a jsem hned doma.“